

ধৰ্তি পকাৰ মদন লাল আগৰৱাল

বনাম

কে.আৰ. কে.আৰ. নাৰায়ণন আৰু অন্যান্য।

২৪ নৱেম্বৰ, ১৯৯৭

[ন্যায়াধীশ এছ চি আগৰৱাল, জি.এন. ৰে, ড. যেনেকৈ. আনন্দ, এছ পি ভৰুচা আৰু এছ ৰাজেন্দ্ৰ বাবু]

নিৰ্বাচনী আইন :

ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন আইন, ১৯৫২ :

ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন (অধ্যাদেশ,) ১৯৯৭ ৰ দ্বাৰা সংশোধিত ধাৰা ৫ -খ আৰু ৫ -গ -চৰণ লাল সাহু গোচৰত ইতিমধ্যে এই আদালতৰ ৭- জনীয়া বিচাৰপীঠে বৈধতা সমৰ্থন কৰিছে- কৈছে, চৰণ লাল সাহু গোচৰৰ পুনৰ বিবেচনাৰ প্ৰয়োজন নাই।

ব্যৱহাৰিক আৰু পদ্ধতি :

সংমিশ্ৰিত আবেদন-ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্যতা- নিৰ্বাচন আৰু ৰিট আবেদন হিচাপে বৰ্ণনা কৰা আবেদন- কৈছে, এনে আবেদন ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নহয়- ভাৰতৰ সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ৩২।

আবেদনকাৰীয়ে ভাৰতীয় সংবিধানৰ ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন (অধ্যাদেশ) ১৯৯৭ৰ দ্বাৰা সংশোধিত ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন আইন , ১৯৫২ৰ ৫-বি আৰু ৫-চি ধাৰাক প্ৰত্যাহ্বান জনাই নিৰ্বাচনী আবেদন-কাম ৰিট আবেদনৰ বৰ্ণনা কৰি

সংমিশ্ৰিত আবেদন দাখিল কৰে। এই আদালতে আবেদনকাৰীক আঙুলিয়াই দিছিল যে এনে সংমিশ্ৰিত আবেদন ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নাছিল। তাৰ পিছত আবেদনকাৰীয়ে এই আদালতে তেওঁৰ আবেদনখনক লেখ আবেদন হিচাপে গণ্য কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু ১ নং প্ৰতিবাদীৰ নিৰ্বাচন আঁতৰাই ৰখাৰ সন্দৰ্ভত তেওঁ বিচৰা সকাহ মচি পেলোৱা হ'ব পাৰে।

আবেদন খাৰিজ কৰি এই আদালতে...

কোৱা হৈছে ১) আবেদনকাৰীয়ে দাখিল কৰা তথ্যত এই কথা নাই যে চৰণ লাল সালু বনাম নীলম সঞ্জীৱ ৰেড্ডী গোচৰত এই আদালতৰ সিদ্ধান্ত পুনৰ বিবেচনাৰ প্ৰয়োজন। এইদৰে এই লেখ আবেদনখনৰ কোনো গ্ৰহণযোগ্যতা নাই।

মূল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ১৯৯৭ চনৰ লেখ আবেদন (চি) নং ৬২২।

অশোক দেশাই, এটনী জেনেৰেল, টি. আৰ. অক্ষয়কজিনা, ছলিচিটৰ জেনেৰেল, ছলি জে. ছ'ৰাবজী, (চি.এল. সালু,) ব্যক্তিগতভাৱে, এছ.কে. বন্দ্যোপাধ্যায়, (ধৰ্তি পাকাৰ বি আৰু এম. এল. আগাইৱাল,) ব্যক্তিগতভাৱে, পি.এইচ. পাৰেখ, সমীৰ পাৰেখ, শ্ৰীমতী ৰুচি খুৰানা, পি. পৰ্মেশ্বৰন, পল্লৱ শিশুদিয়া, সুব্ৰত বিৰলা, এন.কে. কৌল, মনোজ ৱাড আৰু এ. এম. হাজিৰ হোৱা পক্ষসমূহৰ হৈ খানৱিলকাৰ।

আদালতৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হয়

ন্যায়াধীশ এছ চি আগৰৱাল , এই আবেদন আবেদনকাৰীয়ে ব্যক্তিগতভাৱে দাখিল কৰিছিল। ইয়াক নিৰ্বাচনী আবেদন-কম আদালতৰ সন্মুখত তেওঁৰ দাখিলৰ সময়ছোৱাত আবেদনকাৰীক আঙুলিয়াই দিয়া হৈছিল যে এনে সংমিশ্ৰিত আবেদন ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নহয় আৰু আবেদনকাৰীয়ে সংবিধানৰ ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ

অধীনত আবেদনখনক নিৰ্বাচনী আবেদন বা লেখ আবেদন হিচাপে গণ্য কৰিবলৈ বাছিল 'ব পাৰে। আবেদনকাৰীয়ে কয় যে তেওঁৰ আবেদনখনক লেখ আবেদন হিচাপে গণ্য কৰিব লাগে আৰু ১ নং প্ৰতিবাদীৰ নিৰ্বাচন আঁতৰাই ৰখাৰ সন্দৰ্ভত তেওঁ বিচৰা সকাহসমূহ মচি পেলোৱা হ 'ব পাৰে। আবেদনকাৰীৰ উক্ত বক্তব্য অনুসৰি এই আবেদনখনক সংবিধানৰ ৩২ নং অনুচ্ছেদ আৰু সকাহৰ অধীনত দাখিল কৰা ৰিট আবেদন হিচাপে গণ্য কৰা হৈছে আৰু প্ৰতিকাৰ (ক), (ঘ) আৰু (জ) মচি পেলোৱা হৈছে।

এইদৰে আবেদনখন ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন আইন , ১৯৫২[ইয়াত 'আইন' বুলি কোৱা হ'ব]ৰ ধাৰা ৫ বি আৰু ৫ চিৰ বিধানসমূহৰ বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱাৰ মাজতে সীমাবদ্ধ হৈ আছে যিটো ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন [সংশোধনী] অধ্যাদেশ , ১৯৯৭ (১৯৯৭ চনৰ ১৩ নং] দ্বাৰা সংশোধিত , ইয়াত 'অধ্যাদেশ' বুলি কোৱা হ'ব। ১৯৭৪ চনৰ ৫ নং আইনৰ দ্বাৰা সংশোধিত ধাৰা ৫বি আৰু ৫চিৰ বৈধতাৰ প্ৰত্যাহ্বান আৰু ১৯৯৭ চনৰ অধ্যাদেশ জাৰি কৰাৰ পূৰ্বে যিদৰে আছিল, এই আদালতৰ ৭ জনীয়া বিচাৰপীঠে চৰণ লাল সালু বনাম নীলম সঞ্জীৱ ৰেড্ডী, [১৯৭৮] ১ এছচিআৰ .১ গোচৰত সমৰ্থন কৰিছে। এই আদালতৰ সন্মুখত অধ্যাদেশৰ বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হৈছিল ডব্লিউ . পি . (চি) নং ২৯৩/৯৭ আৰু ৩২২/ ৯৭ যিবোৰ ক্ৰমে ১৯৯৭ চনৰ ১৯ জুন আৰু ১৯৯৭ চনৰ ১১ জুলাই তাৰিখৰ আদেশেৰে খাৰিজ কৰা হৈছে। এই অধ্যাদেশখনৰ ঠাইত ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন (সংশোধনী) আইন , ১৯৯৭ (১৯৯৭ চনৰ ৩৫ নং আইন) প্ৰণয়ন কৰা হৈছে। উক্ত আইনখনৰ বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হৈছিল ডব্লিউ. পি. (চি) নং ডি ১৩৩৩৪/৯৭ আৰু উক্ত লেখ আবেদনখন ১৯৯৭ চনৰ ১৩ অক্টোবৰৰ আদেশেৰে খাৰিজ কৰা হয়।

আবেদনকাৰীয়ে দাবী কৰিছে যে এই আদালতৰ চৰণ লাল সাহু বনাম নীলম সঞ্জীৱ ৰেড্ডী, [সুপ্ৰা] ৰ সিদ্ধান্ত পুনৰ বিবেচনাৰ প্ৰয়োজন। আবেদনকাৰীৰ উক্ত দাখিলটোত আমি কোনো পদাৰ্থ বিচাৰি নাপাওঁ। এইদৰে এই ৰিট আবেদনখনৰ কোনো মেৰিট নাই আৰু সেই অনুসৰি ইয়াক খাৰিজ কৰা হয়। আদালতৰ মাচুল পৰিশোধৰ পৰা ৰেহাই বিচাৰি আবেদন দাখিল কৰিছে। আমি উক্ত আবেদনখন পঢ়িছো। উক্ত আবেদনৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

আবেদন খাৰিজ।